

Fatalitate?... Nepăsare?... Nesimțire?... Ce poate fi mai tragic decât pierderea de vieți omenеști “asistate” activ - procedural de societatea în care trăim?... Suntem cu toții de fapt, asistați de un stat bolnav deși suntem membri (in)conștienți ai Uniunii Europene. Ne-am asumat o altfel de existență și apartenență. Facem parte dintr-un “club” ce are reguli precise, norme, directive clare. A fost semnat în deplinătatea... facultăților mentale actul re-nașterii țării. Am renăscut „mai” democrați în 2007. Dacă ne aducem bine aminte, majoritatea covârșitoare a cetățenilor țării erau pro-europeni, probabil și cu gândul la minunata libertate de mișcare în interiorul UE. Era și dorința de-a vedea altceva, de-a cunoaște, de-a evada din propria “închisoare”. A fost acceptat și semnat inclusiv acquis-ul comunitar ce presupune multe, (prea) multe reguli și limitări. Și mai ales multe proceduri ce au fost cu „succes” implementate și raportate.

Slăbiciunea, nevolnicia noastră a putut fi re-validată în condițiile tragice ale accidentului aviatic din 20 ianuarie 2014, în care avionul cu echipa de medici ce asigura transplanturile de organe a fost „pierdut” de specialiștii noștri în situații de urgență pentru mai multe ore. Supraviețuitorii nu au putut fi găsiți în timp util și s-au pierdut două vieți pentru că STS –ul, ISU, SMURD-ul și alte instituții ale statului au fost (sunt) sufocate de... proceduri.

Am văzut fugitiv declarațiile halucinant - consecvente ale oficialităților noastre: ne-am făcut datoria, au fost aplicate procedurile. Un amețit secretar de stat, într-o intervenție în direct la una dintre televiziuni, confunda raza cu suprafața și repeta obsesiv ceva despre justetea procedurilor. Atunci mi-am dat seama că această țară este inaptă de Schengen, inaptă să adopte moneda Euro, inaptă să-și modernizeze societatea, inaptă să-și gestioneze prioritățile, urgențele. În mod cert s-au cheltuit zeci și sute de milioane de euro pe echipamente, training-uri, consumabile, etc. pentru a bifa... procedurile. Au fost raportate ca și viabile, dar, clanul conjuncturalilor lideri politici a plasat neprofesioniști în posturi cheie, a trucat competențele, ne-au vârlt în ochi și urechi discursuri, ne-au violat bunul simț într-un asalt continuu.

Mă-ntreb cu ce obraz vin să ne solicite coeziunea socială când pentru ei o viață, două, o sută poate nu contează. Întotdeauna vor avea justificarea în buzunar, alibiurile pregătite, minciunile populist cosmetizate și procedura duplicității aprobată. Când limita dintre viață și moarte se măsoară în minute sau (cel mult) zeci de minute, „serviciile” au fost inapte ore întregi să găsească o epavă de avion balizată radio și de pe care se vorbea la mobil, cerându-se sprijin urgent. Ce-au făcut super-specialiștii din servicii? Sau ei sunt în stare doar să asculte și să înregistreze convorbirile „frustraților” și să-i intimideze virtual din birouri călduroase, burdușite cu... false probleme.

În timp ce specialiștii tăceau, niște pădurari – țărani, niște Oameni, scotoceau codrii fără

proceduri și, după un timp nu foarte îndelungat i-au găsit pe supraviețuitori și i-au salvat, pe cei care au rezistat.

Sistemul nostru birocratic-sustenabil este capabil să justifice - fără să rezolve - toate problemele. Sunt sigur că au gândit și perfecționat – conducătorii noștri - proceduri și pentru eliminarea sărăciei, proceduri pentru micșorarea analfabetismului, proceduri pentru eradicarea corupției, proceduri pentru reducerea la tăcere a înfometajilor sau proceduri pentru îmblânzirea criminalilor. Și-n fiecare echipă de „proceduriști”, algoritmi politici rezonează perfect, mecanismul ticăloșit driblează realitatea, metastazele cuprind fragila speranță.

Vreți mai mult?... Nesimțire!... ni se va spune... Nu aveți răbdare!.... Nu înțelegeți!...

Noi vă suntem destinul și alinul!... spun ei proceduriștii... fără să știe că țăranul, pădurarul sau sărmanul intelectual român sunt în stare să adopte și ei, pentru autoconservare, în conformitate cu „standardele” naționale o procedură a... disperării, procedura corectivă... finală.

De-a lungul istoriei acestei țări, în virtutea aparențelor și-a mecanismului de egoism-dispreț-fortă vizibil uneori la nivel... înalt, procedura disperării s-a mai aplicat, în situații limită, și sunt convins că este o soluție și pentru viitor, pentru a ne scoate din tot amalgamul de crize ce ne bântuie.

Cred că la un moment dat, Cetățeanul îi va găsi pe ticăloșii multicolori în orice ungher s-ar piti, cu toată protecția echipamentelor, tehnologiilor și resurselor aparent nelimitate și performante ce-i izolează de comunități... și-i va îndrepta aplicându-le procedura... disprețului definitiv.

Deocamdată mor - mult prea devreme - profesioniștii, intelectualii, „căpșunarii” - sclavii moderni ai democrației... iar noi exersăm doar procedura tristeții și-a neimplicării. Până când?...

AUTOR: Ion Mariș

22 ianuarie 2014

www.sighet-online.ro

Nota Redactiei:

Domnul Ion Maris a primit un raspuns din partea lui Peter Hurley, celebrul irlandez indragostit de Maramures, la editorialul de mai sus pe care ne dorim sa-l facem public mai jos:

"

Un om, Ion Varlam, mi-a zis la moment dat, ca in 1948 "Romania Adevarata" a fost anhilata si ca a fost instalata o "Anti Romania". Si ca in 1989 acesta "Anti Romania" a fost inlocuit cu o "Pseudo Romania". Si ca pana nu se sterge de acesta "Pseudo Romania", nu o sa se leaga nimic. Vedem zilele asta exact unde duce acesta Pseudo Romania. Vedem un asa-zis Secretarul de Stat Catalin Chiper, omul care din prima clipa in care l-am vazut la televizor acum 6 luni, intreabam, "mai, mai mai, chiar acolo am ajuns?" Un pupincurist, va rog sa ma iertati, dar totusi cineva il crede ca ar putea sa fie demn de Secretar de Stat. Si iata sase luni mai tarziu, vedem cam unde duce acesta - si nu ca el ar fi "vinovatul". Problema este ca stim cu toti, dar cu toti, ca structuri de conducere in Romania, chiar si pana la directori de scoala in multe cazuri, sunt suprapopulati cu oameni numiti politic. Nu oameni promovati pe merit! Deci, ce va asteptati?! Ca dl Catalin Chiper sunt mii de oameni, pupincuristi toti, (va rog sa ma iertati, nu pot sa ma abtin). Si pe partea celalta, stim cu toti, ca Romania e plina de oameni, dl Maris, oameni ca fata asta de 23 de ani care a inghetat de frig, care sunt dispus iarasi si iarasi sa mearga pana la panzile albe pentru cauzele in care cred, oameni care nu au alta solutie decat sa se descurca cu echivalentul lor a avionului asta de 40 de ani. Anul acesta e momentul adevarului pentru Romania, asa il simt. Nu poti evita soarta. Va pune fata in fata cu niste decizii foarte important. Ori schimbati, ori derapati. Ma iertati, poate in postura de irlandez, nu am voie. In calitate de tata, am obligatia."

Peter Hurley